

De Overtoomsche

- Geest mij mijn man nu weêr,
 Voor mijn geschonden eer, Voor mijn enz.
14. Hij riep twee Dienaars voor den dag,
 Die bragten haar ter plaatse,
 Daar zij haar Man aanzag;
 Daar lag hij zonder hoofd,
 Van 't bloedig zwaard verdoofd,
 Van 't leven wreed berooft. Van 't leven enz.
15. Zij viel op 't doode ligchaam neêr,
 En kuste zijne wangen:
 En schreide om haar eer;
 Trok 't hair uit d'hersenpan,
 En riep: o snood tiran!
 Vermoord gij zoo mijn man! Vermoord enz.
16. Zij ging als zinn'loos en verwoed,
 Haar bitt're nood toen klagen
 Haar allernaaste bloed;
 Den Gouverneur! o schand,
 Heeft mij mijn eer ontmand,
 Mijn man geleid in 't zand, Mijn man enz.
17. Haar vrienden spraken: Nicht wel hoe,
 Laat ons van Zeeland reizen,
 Terstond naar Holland toe.
 En klagen daar dat kwaad,
 En gruwelijke daad,
 Aan den Hertog groot van staat, Aan derrenz.
18. Men kwam zeer haast en ongemeen,
 Tot Delft binnen rijden,
 Men ging ten Hove treên,
 Men sprak den Hertog aan,
 Deed hem de zaak verstaan,
 Hoe 't al was toegegaan, Hoe 't al enz.
19. Ach! wreekt de dood van mijnen man,
 Wreekt mijn geschonde eere,